

SUCHE DNI WRZEŚNIOWE

ŚRODA

INTROIT

Radośnie śpiewajcie Bogu, obrońcy naszemu, wykrzykujcie Bogu Jakuba, uderzcie w cytrę słodko dźwięczącą, i lirę, dmijcie w trąbę na nowiu, bo to jest ustawa w Izraelu, przykazanie Boga Jakuba. Prawo to nadał potomkom Józefa, gdy wychodzili z ziemi egipskiej i usłyszeli język nie znany.

ROZWAŻANIE

Suche dni wrześniowe wiążą się, w szczególny sposób, z dziękczynieniem za żniwa, ale przez to zwracają naszą uwagę na wszystkie dary, których udziela nam dobry Bóg w swojej Opatrzności. Czas suchych dni jest również czasem postu, pokuty i modlitwy za nieumiarkowane używanie Bożych darów, szczególnie w minionym kwartale, czyli okresie letnim.

Wybrzmiewa w tym czasie piękne wezwanie papieża Leona I:

Na każdą z czterech pór roku wyznaczone zostały dni, w których należy przestrzegać postu; zostały zaś wyznaczone w tym celu, abyśmy, obchodząc je w ciągu roku czterokrotnie, pojęli, że nieustannie potrzebujemy oczyszczenia się z win; a ponadto, że w ciągu całego życia, obfitującego w tak zmienne koleje, powinniśmy przez post i jałmużnę dążyć do zgładzenia grzechów, popełnionych na skutek ułomności ciała i jego pożądlivosti. Nie jedzmy więc w tym czasie do syta, najmilsi, i ograniczajmy zwykłe nasze potrzeby, aby je obrócić na jałmużnę dla ubogich. Niechaj się serce miłosierne raduje z owoców ich szczodroliwości.

Obecny czas jest zatem okazją do tego, byśmy sobie przypomnieli o tym, że Bóg czuwa nad nami w swojej opatrzności i w swej szczodroliwości udziela nam tego wszystkiego, czego potrzebujemy do życia doczesnego, jak również, aby wejść do *Radości Wiecznej*.

Dwie kolekty dzisiejszej liturgii ukazują nam potrzebę i wartość postu, który dziś podejmujemy, aby dzięki temu Pan Bóg w swoim miłosierdziu *uleczył i podtrzymał naszą ułomną naturę*, aby ją *umocnił i uwolnił dusze od przywar*. Te piękne sformułowania ukazują, że post w rzeczywistości jest sprawą duchową i pomaga nam współpracować z łaską Bożą w naszym życiu. Dlatego nie bójmy się podjąć go w te szczególne dni. W słowach Ewangelii Pan nasz, Jezus Chrystus, wskazuje również na wielkie znaczenie i skuteczność modlitwy i postu w poskramianiu wpływów złego ducha.

INTENCJE

Szczególne intencje suchych dni wrześniowych – *za dzieci młodzież i wychowawców*
Ponadto Suche Dni mają jeszcze trzy cele ogólne, które zawsze obowiązują:

1. cel osobisty – *uprzytomnienie sobie swojej grzeszności, ułomności, wzbudzenie w sobie poczucia grzechu i pokutowanie za grzech poprzez podjęcie postu;*
2. cel społeczny – *związany z prośbą do Boga, by oddalał od naszej rodziny oraz całego społeczeństwa klęski żywiołowe, wypadki, nieszczęścia;*
3. cel kościelny – *podejmowanie szczególnego postu i modlitwy także w intencji Kościoła i kapłanów (w starożytności właśnie w Suche Dni odbywały się święcenia kapłańskie).*

MODLITWY

Post dzisiejszy

Liturgia godzin – patrz Jutrznia i Nieszpory

Modlitwa osobista w danej intencji (dziesiątek różańca lub/i litania do św. Józefa)

EWANGELIA ŚRODY SUCHYCH DNI WRZEŚNIOWYCH

Odpowiedział Mu jeden z tłumu: «Nauczycielu, przyprowadziłem do Ciebie mojego syna, który ma ducha niemego. Ten, gdziekolwiek go chwyci, rzuca nim, a on wtedy się pieni, zgrzyta zębami i drętwieje. Powiedziałem Twoim uczniom, żeby go wyrzucili, ale nie mogli». On zaś rzekł do nich: «O plemię niewierne, dopóki mam być z wami? Dopóki mam was cierpieć? Przyprowadźcie go do Mnie!» I przywiedli go do Niego. Na widok Jezusa duch zaraz począł szarpać chłopca, tak że upadł na ziemię i tarzał się z pianą na ustach. Jezus zapytał ojca: «Od jak dawna to mu się zdarza?» Ten zaś odrzekł: «Od dzieciństwa. I często wrzucał go nawet w ogień i w wodę, żeby go zgubić. Lecz jeśli możesz co, zlituj się nad nami i pomóż nam!». Jezus mu odrzekł: «Jeśli możesz? Wszystko możliwe jest dla tego, kto wierzy». Natychmiast ojciec chłopca zawołał: «Wierzę, zaradź memu niedowiarstwu!» A Jezus widząc, że tłum się zbiega, rozkazał surowo duchowi nieczystemu: «Duchu niemy i głuchy, rozkazuję ci, wyjdź z niego i nie wchodź więcej w niego!». A on krzyknął i wyszedł wśród gwałtownych wstrząsów. Chłopiec zaś pozostawał jak martwy, tak że wielu mówiło: «On umarł». Lecz Jezus ujął go za rękę i podniósł, a on wstał. Gdy przyszedł do domu, uczniowie Go pytali na osobności: «Dlaczego my nie mogliśmy go wyrzucić?» Rzekł im: «Ten rodzaj można wyrzucić tylko modlitwą <i postem>».